

For hvad er det for et signal, vi sender til de over 20 lande, der er med i Europarådet, men ikke er med i EU, når vi siger, at vi puljer de her spørgsmål i EU? Det er jo netop at sige til de lande, at for dem er menneskerettighedsspørgsmålene ikke vigtige. Vi mindsker vores muligheder for at kontrollere de grove krænkelse. Vi mindsker mulighederne for at kontrollere, at demokratiet ikke bare kommer på fode, men også fortsætter i den rigtige retning. Derfor er EU's menneskerettighedsagentur ikke bare en fadæse internt i EU, men det er en fare for ønsket om menneskerettigheder i hele Europa.

Vi har også set, hvordan EF-Domstolen har tiltaget sig den uindskrænkede kompetence til at fortolke folkeretlige spørgsmål imellem EU-medlemslande, endnu et eksempel på, hvordan EU tiltager sig kompetence. Kompetence er jo ikke noget, der bare dumper ned fra himlen. Det er jo noget, der eksisterer i andre fora, og derfor er det nødvendigvis sådan, at der er nogle fora, der mister kompetencen, når EU rager den til sig.

I mange situationer er det Danmark, er det Folketinget her, der mister kompetence, og alene derfor kan man jo undre sig over, at folketingsmedlemmer, der egentlig skulle forvalte over for de danske vælgere, er så ivrige efter at lægge kompetencen fra sig og over til EU, men i mange tilfælde tages den også fra Europarådet. Det er i ikke menneskerettighedernes sag. Det skaber ikke en bedre dagligdag, et bedre demokrati eller sikrer menneskerettighederne i de Europarådslande, som ikke er med i EU.

Det er de to altovervejende problemer, som vi står over for i Europarådssammenhæng. Det er det, der optager os i Dansk Folkeparti.

Jeg vil også afslutningsvis kvittere for, at regeringen jo i dag meget klart har ytret bekymring om den tiltagende politisering, der er af menneskerettighederne i forhold til udlændingepolitikken. Det er helt klart uacceptabelt at have et politisk institut til at skulle være dommer over, hvordan dansk udlændingepolitik skal se ud. Det skal ECRI, et uvidenskabeligt og politisk organ, overhovedet ikke blande sig i. Det kan vi i Folketinget efter mandat og dom fra vælgerne sagtens klare selv.

Første næstformand (Svend Auken):

Tak til ordføreren. Vi beder ham bliver stående. Der er foreløbig to, der har bedt om bemærkninger, den første er hr. Poul Henrik Hedeboe.

(Kort bemærkning).

Poul Henrik Hedeboe (SF):

Hr. Morten Messerschmidt snakker om det vigtige i, at menneskerettighederne har den gode plads i Europarådet, og efterfølgende kommer der et stort angreb på ECRI, Den Europæiske Kommission mod Racisme og Intolerance; men det er jo også et udtryk for menneskerettigheder.

Hvordan forestiller hr. Messerschmidt sig, at det europæiske sammenhold og kampen for menneskerettigheder vil se ud, hvis landene hver for sig kan begynde af botanisere og plukke ud, at det her område er ikke relevant, men det her er relevant? Så falder det fra hinanden.

(Kort bemærkning).

Morten Messerschmidt (DF):

Sagen er jo, at det falder fra hinanden, hvis ikke vi gør det. Hvis vi skal behandle sprogproblemerne i det bruxelleske sundhedsvæsen, vandforsyningsproblemerne i Østeuropa eller alle mulige andre politiske spørgsmål som menneskerettighedsspørgsmål og sagerne hober sig op, ikke i hundredvis, men måske i tusindvis, tror hr. Poul Henrik Hedeboe så, at folk vil få større fokus på de grove overtrædelser af menneskerettighederne eller mindre fokus?

Kl. 13.10

Det siger sig selv, at mængden af sager, der behandles under menneskerettighedsrapporten, er omvendt proportional med vigtigheden. Hvis man tager de virkelige vigtige sager, trafficking, demokratiske institutioner, der ikke overholder de grundlæggende spilleregler og lignende forhold, ud og virkelig sætter fokus på dem og så lader de politiske sager være op til politikerne, så tror jeg, at vi har en model, der er acceptabel.

(Kort bemærkning).

Poul Henrik Hedeboe (SF):

Den ene model er vel at have en politisk debat om, hvad der er relevant og ikke relevant. Jeg forstod hr. Morten Messerschmidt sådan, at der her var en klar undsigelse. Den anden er at indgå i en politisk debat om, hvor grænserne er, og det er helt i orden. Men det her var en klar undsigelse af et område, som er grundlæggende inden for menneskerettigheder, racisme og intolerance. Det er da et centralt område inden for menneskerettigheder, og det er det, hr. Messerschmidt undsiges.